

ВІДРОДЖЕННЯ

ЛИСТОПАД - ГРУДЕНЬ

1941 р.

2/3

2402

ВІДРОДЖЕННЯ

Орган Роменського Магістрату

№ 1.

25 листопада, 1941 року.

Слава Великому Німецькому Народові,
що звільнив Український Народ від жи-
дівсько-комуністичного поневолення.
Україна віднині повертається до віль-
ного, творчого життя—до свого відрод-
ження.

Рік видання I.

Біля самої Керчі

Місто й гавань під вогнем артилерії. Напад бомбардувальників на втікаючі радянські війська. Портові спорудження в Севастополі зруйновані.

3 Штабквартири Вожда, 14-го листопада.

Головне Командування Німецьких Збройних Сил по-відомляє:

У Криму наші війська стоять біля самої Керчі. Місто й гавань знаходяться під спостережливим вогнем німецької артилерії.

Влучним вогнем бомбардувальників повітряні сили вивели з строю берегові батареї у Севастополі, зруйновані важливі військові спорудження в порту й пошкоджені два великих товарних судна. Дальші повітряні напади були спрямовані проти військ, що тікали з Керчі.

При цьому бойові літаки потопили 2 транспортних судна, разом—5.500 регіс-

трових брутто тонн. На останніх ділянках східного фронту досягнуто місцевих бойових успіхів.

У приморській області Англії бойові літаки озброєної розвідки на південь від Ловештофт пошкодили велике торговельне судно й успішно бомбардували верфі, а також постачальні підприємства порту Фальмуч.

У Північній Африці німецькі пікіруючі бомбардувальники розбили британські місця вугільних покладів біля Тобрука.

Поодинокі ворожі літаки скинули незначну кількість вибухових бомб у західній області Німеччини. Цивільне населення мало втрати вбитими й пораненими.

Зникнення літака

Літвінова-Фількенштейна Нью-Йорк, 14-го листопада Літак, на якому жид Літвінов-Фількенштейн відправився в подорож з Куйбишева в Тегеран, за повідомленням „Юнайтед Прес“ з Лондона, два дні тому зник. З того ж самого повідомлення „Асошіейтед Прес“ виявляється, що на борту літака знаходяться також повпред США в СРСР Штейнгардт, уповноважений британської інформаційної служби пан Вальтер Монктон і один або два інших британських державних службовців.

Голод і смерть у Ленінграді

Нью-Йорк, 13-го листопада. Газета Середнього Заходу вміщує допис свого ленінградського кореспондента на фінляндському фронті. Полонені розказали йому, що населення Ленінграда по-вільно вмирає з голоду. Народ зовсім знесиленний. Люди вмирають масами.

Хаос у Москві

Перервані великі шляхи сполучення на схід

Р. К., 14 листопада.

В ясні ночі ми бачимо на східному горизонті червоні заграви пожеж і вогонь, що ніч за ніччю, — а останнім часом також і вдень, — викликають бомби наших літаків. Такою не уявляв собі Сталін своєї війни з Європою. Замість того, щоб організувати ним більшовицькі орди знаходились в європейських містах, у воріт Москви стоять озброєні німецькі сили.

Цими днями ми чули оповідання багаточисленних втікачів; ми записали багаточисленні свідчення полонених, які всі нещодавно залишили столицю.

27-річна офіціантка Х., яка покинула столицю тижнів два тому, шукаючи притулку, і потягом приїхала на захід у маленьке містечко, що через декілька днів попало в руки наших військ, перед тим 9 років працювала в Москві, а саме—на вокзалі. Вона сповістила. Коли почалася війна, зараз же почалися збори за зборами, на яких розказували всякі жахи про військове командування німців, ніби то німці забивали людей до смерті, гвалтували жінок і дівчат — і це ще були найгірші приклади.

Проти цього робітників закликали підписуватись на військову позику. Було встановлено суму, яку потім відраховували з без того мізерної зарплати більшовицького робітника.

Жінки й діти „високопоставлених“ — жидів та інших дармоїдів — були евакуйовані зараз же після початку війни. Керівники фабрик за дорученням одного представника незабаром залишили столицю, щоб врятувати себе й покинути свої заводи й робітників напризволяще. На спеціальних курсах жінки й дівчата навчалися військовій справі, в усіх жінок та дівчат було зроблено аналіз крові.

Робітництво в Москві давно вже було незадоволене своєю долею. І коли його тепер закликали захищати цей режим, то воно робило це, головним чином, під тиском і під страхом перед комісарами.

У Москві були великі продуктові склади. Але робітник не міг за свій мізерний заробіток купувати продукти, що йому належало одержати за карткою, в той час, як активісти цього режиму, звичайно, в цьому відношенні не знали ніяких труднощів, тому що вони

одержували все в великій кількості і за дешеву ціну.

Повітряні напади німців на Москву викликали кожний раз багато жертв. Бомбосховища зовсім не задовольняли потребам, також і шляхи сполучення, так що продуктові склади, які спочатку, принаймні, були до деякої міри забезпечені продуктами, почали також катастрофічно гіршати.

Військові заводи припиняють роботу. Машини й струменти розібрані й повинні були залізницею доставлені на схід. Робітники без роботи й не одержують ніякої допомоги.

Мости, які ведуть на схід, влучними повітряними нападами знищені. Великі зв'язки сполучення на схід перервані.

Машини, які повинні були переправлятися на схід, стоять на фабричних дворах або вже погружені на товарні вагони, але не можуть бути відправлені тому, що мости зруйновані.

Становище міста через щоденні повітряні напади німців стає де-далі катастрофічнішим.

Рятуй себе, хто може! — ось паролі у Москві.

(З Німецької газети „Вазт ім Остен“).

Розкуте слово

... Возвеличу
Отих рабів німих,
Я на сторожі коло їх
Поставлю слово“.

Український народ на протязі своєї бурхливої історії не раз зазнавав і поневолення і закріпачення. І в тяжку годину кривавого розгулу на Україні польської шляхти та магнатів; і за часів дворянсько-поміщицького кріпацтва, коли майже всі, навіть передова, інтелігенція була захоплена „царгородською філософією рабства“ й дихала ганебною традицією плазування перед царським урядом. В такі часи народ наш не знаходив ні захисту собі ні порятунку своїм інтересам.

Народ, здебільшого, мовчав, залишався безголосим, німим. Йому бракувало власної зброї — слова, — слова смислового, щирого, протестуючого, слова — як докріплого звинувачення пануючому безправству, слова — як вимоги покарання беззаконня великодержавних самодурів.

Слово сміливе, правдиве слово — це є думка людини, його щирість, а разом з тим — це його щит, зброя, щоб здобувати собі право на людське існування.

Великий наш Кобзар, ушлявлений своїм сміливим словом, був найбільшим страхотям для російських царів. Його гучний заклик „Вставайте, кайдани порвіть“ бентежив царські палаци, непокоїв і дратував ворожі українському народові уряди аж до останнього часу. Великий Кобзар закликав народ до протесту, вимагав плямучого слова, нещад-

пої кари гнобителям. Повалений щойно останній кріпацький уряд жидів-комуністів добре розумів, яку силу має в собі слово. Цієї могутньої зброї народу більше ніж царі. Найменша спроба сказати слово правди одразу ж жорстоко придушувалась. Не було навіть натяку на вільне слово, — вільне слово, вільна думка — все винищувалось до щенту. Визискувачі завжди вимагали від поневоленого народу одного — щоб народ мовчав, був безголосим, німим рабом. „Народ замучений мовчить“, казав Великий Тарас. Справді, безкарно мордувати, мучити можливо лише там, де замордована, затоптана вільна думка, вільне слово.

Минули тяжкі роки. Звільнені ми тепер славним і Великим Німецьким Народом. Упали навіть кайдани з Українського Народу. Українське слово розкуте. Тепер ми розкажемо словом голосним — щоб на весь світ залунали! — про нечувані оті здирства, про задурманювання мільйонів людей, про тяжке поневолення, що зазнавали ми в довгі роки від комуністично-жидівської влади. Голосним, щирим словом будемо закликати український народ до відродження, до творчого життя.

Газета — цей найкращий спосіб висловити вільну думку, щире слово — буде відбивати на своїх сторінках всі прояви вільного, просторого життя, що на лежить тепер справжнім господарям.

Селяни українці!

За останні дні Німецькі війська знищили багато банд — бандити були розстріляні, а ватажки їхні повішені. З'ясувалося, що бандити одержували допомогу з боку населення.

В наслідок цього за час з 10-го до 14-го листопада 1941 року нами було:

1) Спалено село Баранівка;
2) село Обухівка спалено, а населення села розстріляне;

3) багаточисленні посередники по різних селах розстріляні.

Невже ж ви, селяни-українці, хочете мати таку ж саму долю?

Хто з бандитами перемовляється, дає їм притулок, постачає їх харчовими продуктами, подає їм яку б то не було допомогу, або, значущи місце їхнього перебу-

вання, мовчить про це, той буде покараний на смерть, і крім того він тягне з собою до нещастя свою сім'ю і все село.

Отже, хто любить свою батьківщину — рідну Україну і на своїй землі мирно жити хоче, повинен негайно заявити про перебування бандитів у найближчу військову частину або поліції.

Для України боротьба закінчилась. Хто ще далі воює — бандит.

Донесення, в наслідок яких можливо буде захопити ватажків бандитів і комісарів, будуть нагороджені премією до 10.000 карбованців.

Ви, українці, разом з нами ведіть боротьбу проти більшовицького режиму, поневолення і рабства.

Командир дивізії.

Промова Адольфа Гітлера в день пам'яті поляглих героїв 9-го листопада (Закінчення)

го великого противника на Сході. Я в квітні травні Сходу, так би мовити, на обсерваційній вежі і безперервно слідував за кожним просуванням, рішенням в кожній хвили, що як побачу, що ворог робить останнє приготування, самому вдарити на 24 години раніше.

Далі говорив Фюрер про величезний бій на Сході, який веде не лише Німеччина, але ціла Європа, що виступила солідними силами з війною проти більшовизму.

Цілями цієї боротьби було: 1. Знищення ворожої потуги, тобто, ворожої збройної сили. 2. Зайняття ворожої промисловості і головних житлових теренів. Моменти престижу не грають жодної ролі. А коли нині хтось там собі каже: "Ви є під Ленінградом, але в обороні!" — тоді я йому відповім: "Ми так довго були під Ленінградом у наступі, як довго це було потрібно, щоб Ленінград оточити. Тепер ми є в обороні, а противник мусить пробувати робити пролом, але він буде подоланий голодом в Ленінграді. Про дотеперішні успіхи говорив Фюрер слідує:

— І коли я сьогодні не згадував виследи цього походу, то він дасть, заокруглюючи числа, три мільйони шістсот тисяч полонених. Я не дозволю собі, щоб тут нам якась солом'яна голова говорила, що це є не підтвердженням. Як вже щось перерахували німецькі командувачі, то напевно воно все підтверджене. Між німецьким старшиною (офіцером) і якимсь там британським біржевим спекулянтом є в кожному разі велика різниця.

Тому, коли я візьму ще під увагу, що в Росії, так як і в нас, припадає на одного убитого від 3 до 4 ранених, тоді вийде число найменше 8-10 мільйонів, без легко ранених, що можуть відкупитися і ще раз піти на фронт. Мої партійні товариші! З такого стану вже не підіймється жодна армія світу, так само і російська.

І коли сьогодні нагло Сталін каже, що ми страдали 4,5 мільйона людей, а Росія втратила 378 тис. поповнятих, що нібито мали бути в полоні, і 352 тис. убитих і одні мільйон ранених, тоді можна лише спитати: чому в такому разі Росія відступила 1.500 кілометрів, якщо має таку велику кількість війська і лише половину наших втрат.

Це справді добре пожиттєвіське — все те, що сприймає дати кремльський можновладець. Нічого, по волі пересунуться ті поло-

нені в Європу — там дістануть війни корисну працю в промисловості — тоді можна побачити, що то є не 378 тис., але насправді 3,6 мільйона.

Військовий матеріал, що ми до цього часу здобули, є прямо невимірний: 15 тис. літаків, понад 22 тис. танків, 27 тис. гармат. Це справді є величезна кількість. Вся індустрія світу, включно з нашою німецькою, могла все те лише помаленьку витримати. Індустрія наших демократів не створить того в кожному разі навіть за кілька років.

А тепер переходжу до територіальних здобутків. Дотепер ми здобули вже 1.670 тис. кв. кілометрів. Це є в 3-4 рази більше території Франції і в 5 разів — Англії. В цьому терені знаходиться 60-75 проц. всієї індустрії і всієї сировини, яку має Росія. Я сподіваюся, що ми в короткому часі спитаємо ще деякі воєнні заходи та будемо їх повертати, але певно, нітку по нитці отримати.

Ще ніколи не розбито такої великої держави, як зараз Советську Росію! — говорять далі в своїй промові Фюрер, а відтак продовжував:

— Я вже в Берліні казав, що коли взяти наших танків, нашу артилерію, військову зв'язку, наших авіаторів, наших винишувачів чи моряків: — з рештою — завдяки прихильності до результату: він належить німецькому піхотинцеві, німецькому мушкетерові. Він проходить в безмежних просторах, на незмірених дорогах, через болота, він проходить під налюнним сонцем, через нескінченні поля України, в дощ, сніг і мороз і бореться з укріпленнями і укріплення є під ним.

З своїми штурмовиками йде він від фронту до фронту. Це дійсно після героя, яку він спинає сам собі. Ми маємо це, мої партійні товариші, також у нашому минулому. Кожен рік чули ми, що роблять демократи, соціал-демократи, центристи чи баварська народна партія, що германські або якісь інші групи роблять, або що навіть комуністи роблять.

Ми також дещо зробили і то більше як ця вся коаліція разом бо ми їх розгромляти Мені кажуть: "Але є ще Америка з 125 мільйонами населення". Простір німецької держави разом з протекторатом і губернарством охоплює також 125 мільйонів людей. Простір, що нині безпосередньо для нас працює, охоплює далеко більше, як 250 мільйонів людей. Простір, який є в Європі посередньо, але для цієї боротьби, працює, охоплює

уже тепер понад 350 мільйонів! Якщо йдеться про німецький простір, про простір, який ми вже зайняли і який ми тепер правимо — то ніхто не сміє сумніватися, що ми його за недовгий час зуміємо загарбати до праці. Це може нам кожен повірити.

Нарід, що стоїть нині у боротьбі, це вже не німецький нарід світової війни, але цілком інший нарід!

Це нещастя наших противників, що вони цього не зуміли зрозуміти і біжать за тими жидівськими солом'яними головами, які вч-

но повторюють: "Лише треба робити те ж саме, як то вже раз зробилося". Сам я не роблю ніколи того самого — тільки щось інше. Вони повинні вже покинути це — все вірити встарі! Так, приміром, вони тепер говорять: "А на кінці такі спалахне повстання". Можливо, що є де якийсь дурень, якого зворушують англієські радіопередачі, але ненадовго. Ми скоро покінчимо з такими речами!

Кожний може повірити, що такі спроби скоро будуть знищені, бо нині виступить проти них не громадська Німеччина з галанти-

виступити до цієї війни — вірити через приказ дострілу нам змогли шкодити — то я можу на це, панове, лиш одне відповісти: "Пан президент Рузвельт наказав своїм кораблям стріляти, кораблі вони побачать німецькі судна. А я наказав німецьким кораблям, якщо вони побачать американські — не стріляти на них — але боронитися, як тільки на них нападуть. А німецького офіцера, який не буде боронитися, поставлю я перед воєнним судом".

Якщо, отже, якийсь американський корабель на приказ свого президента стріляє, тоді робить він не на власну безпеку. Німецький корабель буде боронитися і наші торпеди поцілять.

Американські хлоп'яцтва

Візьмемо друге фальшування, — що ми хочемо знищити всі релігії світу. Я маю 52 роки життя — і маю що іншого робити, як займатися хлоп'яцтвами, або дурницями! Крім цього, мене зовсім не цікавить, які релігії є на світі і як до них релігійно відносяться народи. Це цікавить лише пана американського президента Рузвельта. В німецькій державі, і як ми то розуміємо, може кожен вірити після своєї думки.

Я чатав, що в Американських Штатах заборонено, щоб проповідник проповідував проти держави і що всяким заборонено слухати такі проповіді. Є це те саме, що і в нас, лиш з тою одною різницею, що в німецькій державі поодинокі обряди дістануть від держави шорочку майже 900 мільйонів марок, а в Америці — ніфінга. Нема рівно ж в німецькій державі такого духовника, щоб його переслідували з-за релігійних справ, хіба лише тоді, коли він залишає своє релігійне діло і вишукється у державне. Таке, очевидно, робили лише деякі.

Величезне число з них стоїть в цій боротьбі за німецькою державою. Вони знають докладно, що якби Німеччина прогнала цю війну, то релігії під протекторатом Сталіна буде гірше, як під нашим.

Всі спроби ззовні вплинути на німецький нарід є дитячі і смішні. Німецький нарід знає націонал-соціалістичний режим як партію вже більше 20 років, — а як державне керівництво — від 8 років, і є переконаний, що немає ні одного випадку в німецькій історії, де б впродовж 8 років було створено так багато, як в німецькій державі під проводом націонал-соціалістичного руху.

Найкращим свідком праці нашого руху будуть ті, що повернуться з фронту і зможуть порівняти 23-річну працю комунізму з нашою. Вони зможуть дати присуд про те, що створив націонал-соціалізм і яка доля чекала Європу, коли б переміг той другий світ. Ви розумієте нашу сьогоднішню велику шаль: ми не можемо більше безпечно з Сходу для Європи, лише ставимо Схід з його без-

печними повідомленнями: Командування на фронті біля Москви, німці піхота разом з танками частини досягли успіхів, знищено великих важких танків. Більшість морі рабати: ніколи не повториться корабель погнав на Балтичному морі і загинув.

останні кілька днів було 53 ворожих танків. Німці літаки успішно бомбили Рибінск, більшість заводів і фабрик пошкоджені. Німці літаки успішно бомбили Рибінск, більшість заводів і фабрик пошкоджені.

Німецька ситуація коло Москви стає все більш загрозою для більшовиків. Кореспондент Лондонського телеграфу передає, що передових позицій фронтів досягають цивільні люди з 300 тис. жінок. Коли фашистські війська, голодні і т. д.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Я зовсім не маю приємності займатися цими смішними фальшуваннями — приміром, що я через німецьких експертів міг би сфабрикувати якусь карту. Я маю панові Рузвельту лиш сказати: в певних ділянках я не маю взагалі жодних експертів, мені досить моєї власної голови. Я не потрібую жодного мозкового тресту до помочі. Якщо маю повстати якась зміна, тоді повстане вона спершу в моєму мозку, а не в мозку інших або в експертів. Я не є гімназист, який втримує прилюдного шкільному атласі малюнок цивільного управління життя так далеко, як місяць від Москви. Це є найдурніше твердження.

Повідомлення німецького радіо

від 3 грудня 1941 року

Сікорський, що з його допомогою організовані польські загони для боротьби з німецькими військами, просять Сталіна відправити ці загони від Москви в Іран, бо знає, що їх чекає повний розгром.

Радянський Союз втратив за період війни з Німеччиною 3/4 всієї промисловості, і 70% аеропланної промисловості, 19% аеропланної промисловості знаходиться в Ленінграді, де вона також зруйнована.

Крім того в руках Німеччини знаходиться Україна разом з її великими копалинами, з її родючим чорноземом.

Сталін звертається до населення зайнятої території з закликком знищувати хліб і всі багатства, — він говорить: "Чекайте на нас, ми

вернемось". Але це доказує зовсім супротивне, бо коли Сталін вернеться, то нічого не залишиться для нього, отже він, звичайно, не зможе повернутись.

Брєслєв. Для російського народу настав час позбутись більшовицько-жидівської влади. Після знищення цієї влади для російського народу настане нове, щасливе життя, без експлуатації, без капіталізму, без поміщиків, взагалі, без класів. Кожний буде працювати лише на себе. Отже, щоб збудувати це життя, треба в першу чергу знати більшовицьку владу, а це мусить зробити російський нарід.

Українці, знайте, що радянський знак серп і молот — смерть і голод.

Постанова Фюрера

Державним Комісаром для Східної Країни призначив Фюрер Обласного Керманіча й Райхсштатгальтера д-ра Альфреда Маєра.

Покінчи введено цивільне управління на території колишніх вільних держав Литви, Латвії й Естонії та в частинах Білорусії. Ці території творять разом Державний Комісаріат Східна Країна.

Державний Комісар для Обласного Керманіча й Надпрезидента Коха.

Після невеликої паузи об'явилася короткохвильова станція Тифлісу на довгих хвилях московської радіостанції.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

БЕРЛІН, 8 листопада. Московське радіо вчора ввечері в 19.50 припинило роботу без попереднього повідомлення.

НАШ ГЕРБ, ПРАПОР І ІНШІ СВАТОЩІ (Що мусить знати кожний українець)

Кожна держава, кожна нація має свій окремий, відмінний від інших націй, Знак, — символ нації, або, іншими словами, кожна нація має свій Національний Герб.

Гербом Української Держави є — Тризуб.

Біла тисяч років Тризуб є нашим державним знаком. Цей знак мав наймогутніший наш князь в часі першої держави — Володимир Великий (980—1015). За його володіння Україна була наймогутнішою державою.

Вона простягалася від Чорного і Каспійського морів до Балтійського моря. В ці часи були вперше заведені на Україні гроші, на них теж був знак — Тризуб.

Про походження і про те, що він означає, є різні здогадки. Одні вчені думають, що це давній герб Рюриковичів, у догорах давніх князів з греками задується якийсь знак, може це і був Тризуб. Інші вважають, що Тризуб прийнятий Володимиром з Візантії, і що це монограма князя: у сплетених ліній можна прочитати ім'я "Володимир".

Інші вважають, що це символ влади і панування на морі як подібний знак грецького бога Посейдона. По народних здогадках це розшифровується і читається "Вольга".

Уживання Тризуба відновила й нова Українська Держава в 1917—20 р.р., прийнявши його за свій державний знак. Будуючи українське життя тепер, ми

До Різдв'яних свят

„Ой, знов Христос та вечеряє“

(Співається як щедрівка „Ой, сів Христос та вечеряти“)

Ой, знов Христос та вечеряє,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Прийшла Божя Мати та веселя,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Бо знов церкви відчинилися,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Святі янголи та злетілися,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Бо Україна православная,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Сяє в сонечку преславная,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Взяла Божя Мати ключі золоті,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!

Випускала з пекла душеньки грішні,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Повели їх янголи до Божого раю,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Де сонечко ясне вночі і вдень сяє,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
А три душі та залишилися,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Бо на світі Богу не молились,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
Хрестом святим не христилися,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!
З комунією та й любилися,
Щедрий вечір! Щедрий вечір!

ВАСИЛЬ ВІЛЬНИЙ.

Українське вчителство Роменщини—до роботи!

Перед українським вчителством стоять в цей історичний час почесні і відповідальні завдання—воно мусить прийняти найактивнішу участь у відродженні своєї вітчизни. Школа мусить відіграти у цьому відродженні величезну роль. Наближається час початку навчання в школах Роменщини.

Вже почали працювати організовані при Магістратурі Відділ освіти та Інспекторія в шкільних справах по районах. З 1 грудня розпочалася реєстрація учителів як по місту, так і по районах. На селах вчителство буде зареєстровано на місці по школах. В м. Ромені реєстрацію учителів проводять Відділ освіти, який тимчасово міститься в приміщенні Міськгоспу. Облік учителів буде закінчено 5 грудня.

Одночасно по районах проводиться облік всіх дітей 7—8 років, а також всіх учнів бувших початкових, неповних середніх і середніх шкіл. У м. Ромені цей облік буде проведено 6—9 грудня, для чого намічено

залучити міських учителів, що добре знають певні райони міста.

10 грудня районні інспектори в погодженні з старшинами районів матеріали обліку учителів і зведені дані про кількість учнів по школах, а також міркування щодо шкільної мережі в районі та укомплектування шкіл району учительськими кадрами подають на затвердження Магістрату. Найпоширенішою буде школа з семирічним навчанням (7—14 років). Будуть і початкові школи. У місті Ромен передбачається відкрити чоловічу і жіночу гімназію, крім семирічних і початкових шкіл.

До 15 грудня в м. Ромен Міськгосп, а по селах старости сіл разом з уповноваженими по школах, проводять поточний ремонт шкільних приміщень і шкільного обладнання та забезпечать школи паливом хоч би на найближчий час. Учительство і все населення, без сумніву, подадуть на місцях ділову допомогу старостам сіл і уповноваженим по школах в усіх

відповідальній роботі підготовки шкіл до навчання.

У питаннях методичного характеру Магістрат вживає заходів, щоб вивчити досвід організації шкільного навчання на нових засадах у Києві. Разом з цим питання викладання в I—IV класах, а також викладання окремих предметів в межах семирічної школи, будуть опрацьовані під керівництвом досвідчених методистів в окремих районах округи та в м. Ромен.

Вчителство Роменщини проведе також підготовку роботу, щоб на Різдв'яні свята, на Новий рік влаштувати по школах свята з колядками, щедрівками і т. п. художнім оформленням. Хай вчителство допоможе відродити серед дитинства і підлітків, та й серед дорослих, добрі традиції українського народу в релігії і в побуті. Разом з цим вчителство висвітлює ту величезну допомогу, що її подає Українському Народові великий Німецький Нарід.

М. Сисюев.

Лист до редакції

„2-го грудня я мав приємну нагоду одвідати першу постанову новонародженого драматичного театру у м. Ромені.

Ми будемо своє рідне, українське, справді вільне життя майже на попеліщі, що залишили по собі кати українського народу—більшовики.

Нове життя одразу дало буйні паростки. Театр, що народився, це теж паросток нового, це ініціатива, це наслідок впертої роботи наполегливих у праці українських людей.

Це було першою для мене приємністю.

„Лимерівна“—найвидатніший твір Панаса Мирного, коли не згадувати його „Хи-

ба ревуть воли...“ Театр має ознаки хорошого художнього смаку, коли спливає саме на цій драмі, яка дуже давно зійшла була з Роменської сцени.

Це друга приємність.

Нива добре зазеленіла, можна сподіватись доброго врожаю... Мова йдеться про виконавців „Лимерівни“. Щоб не перелічувати всього складу акторів—скажеш стисло: їхня праця була для мене третьою приємністю того вечора.

Бажаю успіху й дальшого зросту. Кожну хвилину пам'ятайте, що ви—українці, працюйте, не шкодуючи сил для свого народу.

С. Андрієвський.

Всі заощадження—до Ощадної каси!

Казначейство Роменського Магістрату розпочало приймання заощаджень від населення.

Від перших десятків вкладів ощадна справа швидко розгорнеться в ощадну касу з філіалами в районних центрах.

Ощадна каса приймає вклади від населення в обмеженій сумі; видаються вклади так саме без обме-

ження суми за першою вкладом.

Прізвище вкладника розмір вкладу є державною таємницею, за порушення якої винні притягуються до відповідальності.

Панове! Несіть свої вільні кошти до Ощадної каси, зміцнюйте фінансову силу нашої нової, молоді, вільної, національної Української Держави.

Наказ № 51 по Магістрату міста Ромен та околиць від 28 листопада 1941 року.

Помічено, що канцелярський папір без жалю витрачається зовсім не за своїм призначенням: йде на обгортку, береться додому тощо.

Витрачається канцелярський папір взагалі безгосподарно, не економічно, без врахування того, що в найближчому часі ми можемо стати перед гострою нестачею паперу, а тому наказую:

1) Всім керівникам відділів, управлінь, контор категорично припинити витрачання канцелярського паперу

не за своїм призначенням.

2) До мінімуму скоротити переписку між відділами та управліннями і підприємами, проводячи операції здебільшого живими взаємовідносинами.

3) Керівникові міськгосп-господарства інженеру ЗЕЖ ЛІНСЬКОМУ, І. В. негайно максимально відлучити всерігідний для писання папір макулатурного матеріалу здати весь такий папір до Магістрату протягом 10-ти днів з цього числа.

Бургомістр Андрієвський.

„Поезії вільного життя“

Більше двадцяти років багатострадалий український нарід був під невимовно тяжким ярмом жидівсько-комуністичної зграї, очолюваної всевітнім катом, кривавим Сталіним.

І ось цієї осені героїчна Армія Великого Германського Народу принесла українцям сподівану волю. Кайдани впали. Розкутий наш нарід тепер виявляє свої невичерпні творчі здібності в господарському і культурному новому житті.

Як велике досягнення в галузі культури треба відзначити появу на Роменщині першої ластівки вільного поетичного слова—збірки Василя Вільного „Поезії вільного життя“.

Найкращим віршем всієї збірки з'являється „Земля“.

Василь Вільний. Поезія вільного життя. 1941 р. 16 стор. Ціна 2 крб. Видавництво Роменського Магістрату.

Поет без всяких формалістичних викрутас, а просто і щиро передає відчуття глибокої любові українця-господаря до землі, до щасливої і вільної праці на своїй ниві.

„Де ти, ниво?...
Де ти, рідненька земля?
Де ти, весела Україно?
Де пісня щира твоя?“

Двадцять три роки українське селянство було силоміць відірване від щасливої і вільної праці на землі. Панувала примусова, кривава праця на користь паразитарної жидівсько-комуністичної зграї. Український хлібороб день і ніч як проклятий працював, був обідраний і голодний. Ціком правдиво Василь Вільний пише:

„Кожгощні ниви всі широкі,
Машини гучно торохтять.
І орять трактори ганбоком,
Селяни ж хліба не їдять“.

Тепер настав кінець жахливому стражданню Українського Народу.

Поет Василь Вільний висловлює думку всього Українського Народу, коли пише:

„Я буду щиро працювати.
Воскресне мати-Україна
Ми будем дім свій будувати“.

Ще більшим патріотизмом просякнутий вірш „Воля“. Третій вірш збірки Василя Вільного носить назву „Страхиття“ і відображає глибоку ненависть до вічного ворога українського народу—до жида Український нарід за умов радянського терору, як ніколи в історії, терпів величезну наругу від жидів. Звертаючись до українського народу, поет цілком справедливо пише:

—Мій милий друже, довгі роки
Не знав ти вільного життя,
Не міг ступити навіть кроку,
Щоб жид не був тобі суддя“.

Не обминув поет і того, як жидівсько-комуністична преса намагалася всілякими засобами прищепити укра-

їнському народові ненависть до Германської Нації, намагалася викликати страх перед Германською Армією.

Василь Вільний викриває це облудне намагання і пише:

„Нарід Німецький нам не ворог,
Життя Німеччина спасе.
Жидам гнобителям на горі
Визвольний прапор піднесе“.

В останньому вірші „Акорд“ поет показує досить глибоко образ злиття дружних почуттів українського і германського народів.

В піснях веселих і в акордах
Зналися наші почуття—
Великих друзів, двох народів—
В єдину музику життя“.

Вся збірка поезій Василя Вільного пройнята щирим патріотизмом і відбиває пульс нашої нової доби, виявляє думки і прагнення звільненого Українського Народу. В цьому її велике політично-підзавальне значення.

Художня вартість поезій Василя Вільного заслуговує теж не аби якої уваги. Ні як не пошкодило віршам

чуже художнє наслідування поезіям Т. Г. Шевченка та невмирущим народним пісням. В заслугу поетові можна поставити й те, що він в поезіях дотримується застосування сюжетності („Воля“). Мова поезії чиста і цілком зрозуміла.

У збірці є, звісно, і недоволі, але вони ніяк не зменшують значення в основному дуже корисної цінної збірки Василя Вільного. Нам здається, що необхідно цю актуальну й патріотичну збірку видати повторно і більшим тиражем. Нехай наш нарід читає „Поезії вільного життя“ і падає ненавистю до своїх ворогів. Одноразово з цим нехай наш нарід читає й проймається ще більшою любов'ю до рідної України та до її визвольної боротьби—могутньої Германської Нації.

Ів. Р.

ВІДРОДЖЕННЯ

Орган Роменського Магістрату

№ 5.

9 грудня, 1941 року.

Виходить у вівторок та в п'ятницю.

Рік видання I.

До населення Роменської округи

Дорогий і відповідальний період зараз переживає український народ. Але саме не приходять, мусить його відстоїти. Першим носієм цього духа для українського народу є Велика переможна Армія і ми — вся українська нація — мусимо зважити увагою, піклуючись і любов'ю до нашої Польової Армії. В свою чергу нехай Український народ несе Українській армії, якому дорога національна справа нашої матеріальності за спокою і звільнення нашої Української землі від решток жидівсько-мусівського устрою, нехай викриваючи їх, та нехай борючись з ними. Щоб виконати це покликання, кожен український громадянин повинен негайно повідомляти о всіх сумнівних осіб, особливо про бандитів (пар-

тизанів) наближати німецької військової частини та Поліції. За приховання бандитів в тому або іншому населеному пункті відповідає все населення. Пам'ятайте, українці, що за прихованого бандита в населеному пункті та за його вчинки буде розстріляний кожен десятий по списку даного населеного пункту. Кожен громадянин, якому відомо перебування бандитських з'єднань в тому або іншому напрямі мусить негайно повідомляти всі пересувні німецькі військові частини, а також окремих німецьких солдатів, при їхньому руху по всіх шляхах і вулицях про місце перебування цих банд і тим самим давати можливість німецьким військам бути готовими до тих або інших заходів.

Всі відомості про місце перебування зброї давати Поліції.

Шановні громадяни! Будете певні, що всі виявлені Вами бандити будуть негайно, нещадно знищені і безпека Вашого життя буде захищена від цих ворогів.

Дорогі українці, пам'ятайте, що Німецький Народ своєю могутньою армією прийшов не розправлятися з Вами, а залучити Вас, захистити Вашу трудову націю і матір-Україну від більшовицько-жидівських орд, а тому допомагайте Німецькій Армії, і в короткому майбутньому Ви впевнитесь, що принісши їй часті і волю Вам, Українському народові, Великий Німецький Народ.

Всі на допомогу! Слава Великому Німецькому Народу! Слава нашій Україні! Бургомістр м. Ромен Андрієвський.

Повідомлення Верховного Німецького Командування по радіо

Від 8 грудня

Військові операції на східному фронті йдуть успішно. Повторні атаки більшовиків в районі Ленінграда, супроводжені танками, відбиті. Ворог несе великі втрати. В Донецькому басейні атаки противника відбиваються успішно.

Німецькі бомбардувальники бомбили важливі пункти біля Ладозького та Онежського озер. Німецька артилерія продовжує обстрілювати околиці Ленінграда.

Від 7 грудня

Не зважаючи на погані кліматичні умови, німецькі війська досягли в Донецькому басейні великих успіхів.

Атаки більшовиків відбиваються вчасно з великими втратами для більшовиків.

В районі Ленінграда повторні атаки більшовиків відбиті. Німецька артилерія продовжує обстрілювати влучним вогнем околиці Ленінграда.

В ніч на 6 грудня німецькі бомбардувальники бомбили Москву. Пілотами помічені прямі попадання у важливі пункти.

Від 29 листопада по 5-е грудня знищено 223 советських літаків. Німецьких літаків втрачено 21.

Стокгольм 6-го грудня: московське радіо звернулося з закликом до дітей боротися проти німецьких військ. Це ще раз відкреслює ненормальність більшовиків.

Від 6 грудня

Спроби більшовиків атакувати позиції німецьких військ були зліквідовані. Більшовики несуть великі втрати. В Донецькому басейні відбиті сильні навали більшовиків. Нові спроби більшовиків прорвати кільце німецьких військ коло Ленінграда закінчилися невдачею.

басейні більшовицькі війська.

Стокгольм. Коло Москви німецькі війська продовжують займати нові позиції, прориваючи загорода більшовиків.

Лондон голосить, що німецький натиск коло Москви триває й далі.

Гельсінкі. Вся Фінляндія святкує день своєї незалежності від Советського Союзу. Фінський народ дає німецькому народові, який перший піднявся на боротьбу з нечужим більшовизмом.

Берлін. В четвер, 4 грудня, з'єднаннями німецьких бомбардувальників за 14 годин було знищено скопцентовані в Донецькому

Війна між Японією і Америкою

Повідомлення німецького радіо від 8 грудня

Токіо. Як повідомляє токійське радіо, Японія об'явила війну Америці. Відбувся наліт на Гавайські острови. Знищено 2 американські кораблі, 4 пошкоджено. Знищено 90 американських літаків. Японських літаків втрачено 2. Людські втрати з боку Америки — 3000 чоловік.

повідомленнями про оголошення війни між Японією з одного боку і Англією і США з другого боку, та про єдність і міцність Японської нації в цій боротьбі проти жидівської Америки.

Рузвельт оголосив конгресу про оголошення війни США з Японією.

Наліт японських літаків на Філіппіни. Японські літаки піддали жорсткому бомбардуванню ряд пунктів на Філіппінах. США несе великі втрати.

43-хмільйонний народ Манчжоу-Го висловив свою відданість Японському Уряду в справі переможної війни з США.

Як повідомляє радіо з Токіо, японський міністр закордонних справ звернувся до населення своєї країни з

Уряд Національного Китаю схвалив про приєднання до Японії в справі єдиного фронту проти США.

Другий фронт, якого бракує

Побоювання, міркування і застереження в Англії

З винятком „Дейлі Гельд“, вся лондонська преса погодилася на тому, щоб порушувати питання про якийсь виступ Великобританії для полегшення стану євреїв. Лише лейбористський орган з незадоволенням відгукнувся: Уряд повинен визнати, що брак другого фронту глибоко розчарував єврейську масу. Далі газета стоїть на тому, що нецільово висувати вимогу про висадку військ у Італію. На її думку можна було б повести наступ у Італію або виступити безпосередньо проти Італії. „Дейлі Гельд“ же й досі, незважаючи на те, що нецільово висувати вимогу про висадку військ у Італію. На її думку можна було б повести наступ у Італію або виступити безпосередньо проти Італії. „Дейлі Гельд“ же й досі, незважаючи на те, що нецільово висувати вимогу про висадку військ у Італію. На її думку можна було б повести наступ у Італію або виступити безпосередньо проти Італії.

кий Союз ще не повністю витратив ці три чверті промисловості, а вперто захищає значну їх частину.

Щодо воєнного становища, то газета зазначає, що труднощі, які Совети повинні будуть подолати при реорганізації і перегрупуванні їх армій, будуть значно більшими, ніж у німецьких військах, які проводять наступальні операції.

Таке реалістичне ставлення до оцінки становища не часто зустрічається в англійській пресі. Очевидно, вона має підготувати до ще серйознішого впливу німецьких успіхів.

Висловлювання „Таймс“ в питанні про англо-американське воєнне постачання, безперечно, звучить досить сумно. Висловлює про те, що Англія дала слово і мусить зараз грати свою роль зовсім не зміную цього враження.

„Дейлі Експрес“, не в такій мірі обтяжена реальними міркуваннями, пише: „Справжній резерв Росії не під Москвою, і не на Уралі, а у фабриках Англії і Америки“.

„Манчестер Гардіан“ також апелює до робітництва. Лорд Бівербрук і Гарріман, мовлять, повністю надали всі джерела допомоги англо-американським державам до послуг Советського Союзу і пообіцяли майже все, чого Совети вимагали від них. Отже, виконання

обіцянок є тепер справою робітників Великобританії і Нового Світу. Виробництво Советського Союзу дуже тяжко пошкоджено; асфальтний похід союзників у великій мірі залежатиме від допомоги, яку зможе подати Захід. Проте „Манчестер Гардіан“ застерігає від ілюзій, що людської сили Советського Союзу і англо-американських матеріалів вистачить для того, щоб виграти війну. Англія мусить стати не тільки арсеналом, а й військовою силою. В той чи інший день вона повинна повести наступ і для цього примусити діяти англійській армії. Треба розраховувати на довгу війну, отже і схвалювати далекоглядні рішення як щодо продукції, так і щодо організації людських сил.

„Дейлі Мейл“ звертається до свого читача з ще серйознішим застереженням. Газета зазначає, що вже час перестати, нарешті, розраховувати на якесь чудо з поставками з Сполучених Штатів.

Незабаром настане час, коли Англія буде змушена дбати сама про себе.

Це запевнення, можливо, пояснюється становищем на Далекому Сході, а якщо, разом з піривом моці Советського Союзу, Лондон вбачає можливість нових ускладнень.

(„Українське слово“, № 73).

мишля. Протягом зими обмозкування повторювати 3—4 рази.

Мишлі та пацюки завдають дуже великої шкоди різному зернові. Щоб зберегти насіння, треба в коморах позбавити дірки та щілини, розставити мишеловки, а коли мишей багато, не зайве в коморах тримати котів, яким слід давати їжу та зробити для них теплі гнізда.

А. П.

Проти ворога

Про цей гатунок „людей“ влучно говорить примовник: „Не так пани, як підпанки“. Нашіптування, собачий брід на зборах, гавкіт в стінках зетак і газетак — це шлюб підпанків, за який вони одержували пенсійну допомогу.

Не мало їх залишилося на сьогодні, серед нас. Вони хутко змінили свій собачий гавкіт на новий лад і шкури рвуться, щоб влізти в "свої люди", не гідуючи ніякими шляхами, ніякими засобами. Дарма! До них треба не тільки застосовувати

Іх треба нещадно змити з нашого шляху, що веде до щасливого життя на вільній Україні.

М. Васильєв

A. П.

Перед будівельниками багато ще роботи: впорядкувати наше мальовниче місто, з його красивими бульварами, парком, просторими вулицями. В план будівельних робіт на 1942р. повинні ввійти не лише відбудовчі роботи, але й роботи по утворенню нового, потрібного для міста.

Не мало перепон, які заважають в роботі: не вистачає кровельного заліза, кров-

.....

Тираж 2000 пр.

Гей, ти степ, захвилюване море.
Ви далекі і рідні поля!
Тут родились страждання і горе,
Тут родилася пісня моя

Дровами були забезпечені підклітка лікарня санітарної частини.

МІСТА РОМЕН
станція, млин, дві пекар-
броварня. Решту дров
дано військовим частин.
Вугіллям забезпечили
деякий час млин, плоде-
вод; торф та декілька
сяч кулів очерету відпу-
ється населенню м. Ромен.
Мисляк

Редагує Редакційна коле

Адреса школи: м. Роман, Глинська, 56.

Потрібні
майстри валенок вовняних
(набивних).
Зв'язатись в Марієвград, в
ді промисловості.

ПРИймаються різні об'яви, оголошення від державних установ, промислових та торговельних підприємств, а також від окремих осіб. Платня за об'яви — 1 крб. 50 коп. за рядок тексту (корпусом). Здавайте об'яви до редакції.

Цена одного пр. 20 коп.

лишитись байдужим, не повинно стояти осторонь, знаючи, що всюди теперособливо по потрібна чуйність, увага до нуждених після зврятої влади залишилось багатово, Е такі серед них пригнічені горем і нестатками, що соромляться сказати про свою вбогість, е ведучі слабі, які теж потребують допомоги — а взяти її нівіль. Найтяжче ж дітям таких нуждених сім'ях.

Про оцих нещасних т
про кинутих бідних сирі
треба подбати нам якнай
швидше. Тільки загальним
зусиллями, громадою, ми
ром можна організувати т
ку допомогу, виявити нуж

Вставай!

Крізь вітер, сніг — сміються лица.
Гуркоче потяг... Стяг шумить...
Це Україна-трудівниця
Біля моря з лесами дружить.

Таким чином почалась війна між Німеччиною, Японією, Італією з одного боку і Англією і Америкою з другого боку.

На жаль, слабо вадх дить лїсовя сировина. Лїше одна Ремонтконтю прївезла 5 кубометрів лїса а бїльше нїхто. А сировина потрібно буде ще бїльшє аже закїнчується монта сушїльного цеху, — зава працюватиме на повну кутїність.

11 Курилєнко.

Нова влада звернула увагу на це забуте підприємство. Збільнені трудові руки з молодечим запалом взялися до праці. Через місяць плодозавод випустив першу продукцію. Уже завішено десятки тонн капусти: виробляється доброї якості капуста.

Керівництво заводу

Вартість нової проводки чи підключення існуючої карбованців. Право установки точки або підключення належить виключно радіовузлу. Самовільне ви-

С. Б.

За цікаві пропозиції б
дуть сплатити добрі грош
Допоможімо загально
зусиллями зберегти харчо
продукти, яким загрож
небезпека від гризунів. Зр
зумійте, що кожний втр
чений кілограм зерна, кру
картоплі, овочів також ко
дів'ється на нашому ха
чуванні через 2—3 міс
коди ми не будемо дба
самі про себе, про сьох
ну, про врятування сво
тобра.

С. Б.

ПРАВДА ПРО СТАХАНОВЦІВ

Советська епоха, сповнена демагогічної балаканини, узурпації, антисоціальних, нелюдських методів побудови суспільства, цілком чужа державності, може бути схарактеризована як епоха нечуваного в історії людства фальшування.

Ного, це грандіозне по обсягу і різноманітне по формі фальшування, легко побачити і в господарських заходах, і в політиці, і в літературі, і в науці.

Поряд з ним було бахвальство, чванливість і нечувані розміри брехні.

Але ж брехня, підтасовка і фальшування набирали особливо страхотливого змісту і ролі особливо тому, що ним засобом користувалися більшовики для найлютішої експлуатації людей. Фальшування і брехня — це є властивості рабської натури і рабського соціального порядку, бо кожен раб, що повстає у ніг свого господаря, в той же час є тиран і кат своїх підлеглих, а це — найгладше явище в суспільстві.

Жиди і більшовики майстерно, треба відзначити, користувалися для демонстрування, агітації і пропаганди методом висування спеціальних осіб, що їх влучно зветься на німецькій мові — „Die Paraderferde“, тобто: „парадні коні“. Такі „вимуштровані“ і „обласкані“ з висоти Московського Кремля особи „старались“, поширюючи сенсації про „видатні“ успіхи свої чужі і за подарунків привілей зверну до помагали більшовикам чавити робочий люд України і інших країн СРСР.

А тим часом жидівсько-більшовицька наволоч смоктала з населення безліч коштів, щоб, на укріплення мош держави і для створення щасливого життя*, користувалась для власних потреб всіма благами, яких до більшості в неї не було.

Зразки такого безсоромного фальшування (а їх безліч) маємо подати в цій статті, що є однією з спроб висвітлити недавнє минуле на основі правдивих фактів і безпосередніх спостережень.

Ідеться про „знаменитих“ передовиків виробництва, так званих, в свій час, „стахановців“, вірніше кажучи, основоположників стахановського руху.

I.

Рік 1932-й. Голод, злидні і величезне падіння продуктивності праці. Різко відчувається нестача вугілля. З шахт пливом пливають тисячі голодуючих шахтарів на село, аби вишукати хліб, бо робота в шахтах тяжка й голодна, заробіток мізерний.

Несподівано газети гучномовці, радіо (природно, за наказом Москви) сповістили країні і всьому світові про світовий рекорд добутку вугілля — аж 20 тонн

шахтаря підвищеними нормами виробітку і зниженням оплати праці, під проханням істеричної виступи з трибун партійних більшовицьких проводирів про „підвищення виробітку і здешевлення продукції“...

Тоді було створено найновішу сенсацію Олексія Стаханова в 1935 році.

Цей хлопчисько, звичайний слух'яний комсомольський „активіст“ діяв зовсім не за власною ініціативою. За наказом партійного більшовицького керівництва — начальника ділянки шахти „Ніканор-Восток“ (шахта управи Ірміно) Машурова та партійного секретаря Дюканова було організовано завчасну підготовку пласта: завезено кріпильний лісоматеріал, запроваджено покращену систему освітлення шахти, подачу повітря для пневматичного молотка.

Пласт вугілля був біля 1,5 метра, і вся ця лава була надана для роботи Стаханову.

Крім нього самого, було призначено два першокласні кріпильники: Шитальов, Калінін, тобто безпосередньо працювало троє. Нема чого казати, що окремий технік був постійно присутнім при цьому експерименті. Тут же заздалегідь запрошений газетний робітник (Михайлов — редактор багатотиражки). Тут сам керівник шахти, що весь час командує справою постачання струмом повітря, відправкою, обліком вугілля і т. і.

Бригада, що допомагала Стаханову, складалася з 4 осіб, не враховуючи відвозчиків вугілля та обслуговуючих — техніки, електро-техніки, слюсаря.

При таких сфальшованих, незвичайних лабораторних умовах, що коштували дорого, природно, кожна здібна людина змогла б „досягнути“ нечуваного.

Так народилася світова сенсація про здобуття 102 тонн вугілля Олексієм Стахановим. Насправді ж це був наслідок величезної праці групи 5—8 осіб. Де тут світовий успіх? Лише в продажному жидівському методі фальшування полягає секрет таких рекордів і в мізерній долі особистої участі Стаханова, як зразкового Paraderferda.

III.

Але ж найкolorитнішою фігурою цього калейдоскопу модних прізвиськ епохи — від голоду 1932 року до визвольної війни 1941 року — була відома Марія Демченко — п'ятисотниця, що першою „одержала“ врожай цукрових буряків 523 центнери з 1 г.

Вискочка і бездарність, не спроможна навіть засвоїти більшовицького фальшивого такту — Демченко з'яв-

ляла собою рафінований продукт підтасовок, зразок ледарства й жадного до дешевої слави типа комсомолки жидівського виховання.

За „замовленням“ Сталіна було знайдено це дівчисько з тим, щоб показати зразок ентузіаста землеробства „з народу“.

Так само, як і Стаханову (бо вже цей метод себе виправдав), — Марії Демченко було дано виключно особливу добірну ділянку для буряку, підготовлено й зразково виконано всі агротехнічні вимоги — чого б то не було варт!

Боротьба за врожай провадилася фактично величезною кількістю „кріпаків-колгоспників“, бо ця відзначена своїми завданнями Сталіна ділянка не мусіла „підвести“ ні районного, ні обласного, ні навіть українського партійного керівництва. Агрономи, бригадирі, правління колгоспу не спали ночей та видумували міроприємства і засоби допомагати Демченко.

В наслідок цього бурякова плантація Демченко була прополена 10 разів, рихління ґрунту машинами та вслід руками робилося 12 разів, внесення спеціальних добрив (підкормка) відбулося 4 рази, в той час, коли нормально кращі найкультурніші господарства Європи й Америки проробляють третину цих міроприємств і одержують буряку 350—400 центнерів з гектара. Демченко одержала 523 цнт. Але це була єгипетська робота, ручна, без обмеження часу, сил, вартості. Такий метод є зразком нелюдської хижацької експлуатації людини і таку роботу вести в масштабі країни абсолютно непотрібно, неможливо й злочинно.

Так більшовицька система фальшування домагалася зо всієї сили різних показників нібито це роблять „самі звичайні люди, лише сповнені гарячої любові до країни, до партії та до свого проводиря Сталіна“. Це огидне явище може бути проілюстровано сотнями й тисячами подібних прикладів лабораторно-тепличної штучної роботи — створення „захоплюючих сенсацій“.

Не позбавлено цікавості сказати про особу Демченко — про морально-інтелектуальний вигляд цієї людини.

Коли її послали вчитися в Київський сільсько-господарський інститут, їй було створено найкращі умови для навчання, побуту. Крайні професори одержали завдання — персонально вчити вдома цю новоутворену „Paraderferd“.

Зовсім неграмотна, але знахарила дівчина, сповнена претензій і захоплена галетно-словесною тріскотнею,

подарунками, зустрічами „кадильними промовами“ тримала себе в якійсь чині огидно і негідно, вчилася виключно погано і ліниво.

Чого варт такий факт? Професорові математики ні як не давалось навчити Демченко звичайним арифметичним діям, особливо діленням, а потім діям дробовими числами.

Демченко пише якось записку (схоропеном стилем) орфографію: „Прохвесоа коли ви хочите щоб я зробила ту задачку що мені задано придіт (тобто придіть) негайно до мене б(о) я (бо)я понду до (об)кому (обласного комітету кому)ністичної партії“.

А коли мати Марії прибула до неї влітку в гості, глянути, „як Маруська тепер стала жити, слава Богу“ — то трапився такий прикрий випадок:

Ідучи в будинку з донькою, старенька привітно відповіла шановному професорові, який при зустрічі вшанував матір і доньку привітанням. Дивлячись, я мати кланяється та відповідає, „здравствуйте“, — Марія одурливо закричала на матір: „Мамо, що це таке! До кого це ви здоровкаєтесь? Якійсь там вчителю, що повинен мене підготувати, а ви йому кланяєтесь! Чого це не хватало! Що я цього більше ніколи не бачила!“.

На засіданнях зі студентством і педагогами М. Демченко поводи́ла себе виключно нахабно, загрожува... „Ви знаєте, що завжди маю право писати про все, що мені не подобається, особисто самому товаришеві Сталіну...“.

Або вираз на нараді робітників досвідних установ в Києві 1938 р.: „Ви тут тільки сидите та повітря портите, Ви б краще пішли на село та там попрацювали, так як дехто (?) працював“.

Ця коротенька характеристика щодо порядку створення сенсаційних показників і особистих здібностей „Paraderferd“ більшовицько-жидівської пропаганди, безсовісної брехні і нахабства має метою лише одне: показати, що вишування і створення показників робилось не для покращення умов праці, а для погіршення і для більшій експлуатації, не для дійсного розповсюдження кращих методів праці, а для бахвальства, хвастощів і замилювання очей кращій частині людства і всій світовій суспільності.

П. Наконичний.

(* Наводимо дослівно.

(3 газети „Голос Полтавщини“, № 8).

Редкогу Редакційна колегія.

ВІДРОДЖЕННЯ

Орган Роменського Магістрату

№ 7.

19 грудня, 1941 року.

Виходить у вівторок та в п'ятницю.

Рік видання I.

Нові успіхи японських збройних сил

Загибель лінкорів „Рипалс“ і „Принц Уельський“

БЕРЛІН, 10. Літаки японських морських сил затопили сьогодні біля східного узбережжя Малайї британські лінкори „Рипалс“ і „Принц Уельський“. Агент-

ство Рейтер відзначає, що ці втрати британського флоту в Тихому океані є винятково тяжкі й нічим не можуть бути замінені.

Десант на острові Квезон

Як повідомляє агентство Рейтер з Маніли, японські війська висадились на Квезоні, найбільшому острові Філіппін, і вже досягли певних успіхів у боротьбі проти американських військ.

Бої в Сіамі

БЕРЛІН, 10. Як повідомляє агентство Рейтер з Сінгапура, японські війська у погодженні з сіамським

урядом, витісняють британські війська, що незаконно вдерлись на сіамську територію.

Про допомогу не може бути й мови

БЕРЛІН, 10. Американські газети досить відверто висловлюють свою думку з приводу становища Советського Союзу, в зв'язку з початком війни між США та Японією.

Становище советів різко погіршало. Все частіше лунають трезві голоси, які роблять цілком правильний, позбавлений зайвого оптимізму висновок з ситуації, що склалася.

„Про допомогу США Советському Союзу надалі не може бути й мови“. Якщо американська промисловість вчасно цієї вирішальної, напруженої боротьби і знайшла деякі резерви, що могли бути передані Советському Союзу, то відтранспортувати їх не вбачається жодної можливості. США не зможе знайти у своєму флоті жодного вільного корабля для конвоювання надісланих воєнних вантажів.

Крім того, слід не забувати, що єдиний порт, че-

рез який такі вантажі могли було доставляти—Архангельськ вже замерз і його слід до початку весни вважати виведеним зі списку діючих.

Тому Советський Союз, надалі, може розраховувати виключно на власні сили.

Що це значить для большевиків?

Раніш совети одержували багато гостропотрібного для війни — в першу чергу — нафту. Тепер, звичайно, Америка не дасть жодної краплини цієї дорожчої стратегічної сировини.

Величезним, по суті непоправним ударом для Советського Союзу є і те, що Америка, звичайно, припинить довіз до СССР хліба, який так потребують большевики тепер. Адаже Україна і цілий ряд інших багатих хлібодостачальних областей завойовані Німеччиною.

Вже сьогодні сотні тисяч советських громадян, особ-

Американські втрати в перший день війни

ТОКІО, 10. За повідомленням генерального японського штабу, коло Гавайських островів були потоплені 2 американські лінкори, а 2 інші лінкори і 4 крейсери серйозно пошкоджені. Крім того, загинув один американський авіаносець.

В Гуані були також потоплені судно для вилучення мін та 4 торговельні судна. Японія не втратила жодного корабля.

Над Гавайськими островами була збита велика кількість американських літаків. Втрати японської авіації незначні.

ліво насильно евакуйованих і зайнятих німцями місцевостей, терплять жорстокий голод, який починає досить сильно відчуватись і в армії.

До голоду, останній час, приєднався і холод. Не потрібно довго розповідати, щоб зрозуміти, як згубно впливають факти такого „забезпечення“ тилу на воєнні успіхи советських дивізій!

Зі вступом Японії у війну доля Советського Союзу остаточно вирішена.

Японія виступила дуже вчасно. Поки США та Англія займалися балаканиною, безкінечними спірками про те, як саме потрібно допомагати советам, Японія, врахувавши свої сили, єдиним сміливим ударом розв'язала цю „проблему“.

Всі карти СССР та його співзмовників—Америки та Англії змішані! Гра починається знову. В цій грі Советський Союз знайде свою остаточно загибель.

Стан здоров'я Сталіна гіршає

АНКАРА, 8. Комюнтке повідомляє, що стан здоров'я Сталіна дуже погіршився. Він дуже погано виглядає на банкеті, влаштованому з нагоди прийому прем'єр-міністра неіснуючої польської держави—Сікорського. Сталін, всупереч своїй звичці, зовсім не пив горілки. Пробувши на банкеті увесь годинник, він потім попрощався і залишив його, мотавуючи поганим самопочуттям.

Як повідомляють, Сталін знову занедужав на свою стару ниркову та жовчеку хворобу. Останніми днями хвороба дуже загострилася.

В перший день війни Японія потопила у водах Тихого океану біля берегів Гавайських островів два великих лінійних кораблі США „Окла-гама“ та „Вест-Вірджинія“.

А. С. ВОЛКОВ

Наші завдання у вихованні

Виховання—це той засіб, за допомогою якого школа формує майбутнього громадянина, чесного працівника, свідомого члена суспільства.

Виховання в українській національній школі, якого б типу вона не була, повинно бути єдиним, цегто, побудованим скрізь на однакових певних принципах.

Большовицька школа теж будувала виховання молоді в школах на принципах. Головини з них був принцип руйнації всіх основ, якими жило й живе культурне суспільство. В наслідок цього принципу в молоді виховувались розбещеність, зухвальство, зазнайство, бездіяльність, безпринциповість, верхоглядство й неупиттво, неповага й презирство до старших. Молодь, засвоївши вищезгадані якості, до життя входила озброєною чим угоді, тільки не знанням, так потрібним у житті. А потім преса, констатуючи життєві неполадки, репетувала, що лікарі—некваліфіковані, учителі—неграмотні, агрономи—неуки.

Так було, але так не повинно бути.

Українська національна школа своє виховання будувала на таких принципах.

Перше. Виховання в українській національній школі повинно бути національним, цегто, глибоко проанітним крадцими національними традиціями, повагою й любов'ю до національних звичаїв, обрядів, свят, мови, історії. В основу виховання повинно бути покладене поняття про українську націю як окремих нарід, рівний з іншими культурними народами, гідний людського існування й вільний у визначенні свого державного ладу.

Вперше в історії ми маємо можливість будувати свою, рідну, вільну школу. Цю можливість дав нам великий і благородний Німецький Нарід, звільнивши нас від большевицького ярма. А тому всі моменти виховної роботи в школі повинні бути проанітні глибокою повагою й повагою до нашого визволителя—Німецького Народу.

Хорошими провідниками національного виховання являються українська мова й література, українська історія, українська етнографія, фольклор, мистецтво, звичаї, обряди. Наша шко-

ла повинна вимагати від учнів досконалого знання означених дисциплін.

Друге. Виховання в українській національній школі повинно бути політичним. Большовицька школа робила всіх, починаючи з двохрічного віку, великими політиками. Політикою було заповнене все життя учня, всі дисципліни, навіть такі, як фізика й математика. Політики в державі замінили господарників, учених, виробників. А результат цієї диспропорції показала війна большевицької Росії з Фінляндією. Життя велетня враз було паралізоване невеликою державою. Виявилася надзвичайна бідність багатішої Росії, виявилася економічна й культурна її відсталість. Армії не вистачало озброєння і спорядження (лижі для армії збирали по фізкультурних гуртках). Країна зразу ж перейшла на напівголодне існування. Політики не врятували ні країну, ні себе.

Українська національна школа повинна суворо вимагати від учнів набуття дійсних знань дисциплін, повинна готувати математиків, мовників, фізиків, хеміків, геологів, істориків і т. д. Сучасна школа повинна ві в якому разі не припускати захоплення молоді політикою, не припускати засмічення юнацтва комуністичним намутом. Коли в юнака сформується „сталий світогляд“, він досягне в своєму розвитковій зрілості, та ще як буде в нього на це бажання—хай тоді вже буде політиком!

Третє. Виховання в українській національній школі повинно бути трудовим, цегто проанітним поважанню й любов'ю до праці й до людей праці.

Большовицька школа намагалася провести в життя цей принцип, навіть був період, коли школи звалися трудовими. Але цей принцип руйнувався двома бичами. Першим бичем трудового принципу в радянській школі був кар'єризм. Молодь бачила, що комсомольцям, партійцям—скрізь перевага: їх посилають на роботу керівну роботу не через те, що вони знають її, а через партійний квиток. Часто якесь ледащо, якийсь справжній покійник займав

(Закінчення на 2-й стор.)

Тяжкі втрати ворога на Східному фронті

Головна Квартира Фюрера, 10 грудня

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє: На Східному фронті успішно відбито місцеві атаки ворога. При цьому ворог знову мав тяжкі криваві втрати.

На південному відтинку Східного фронту повітряні збройні сили розсікли скупчення військ і танкові вихідні позиції та успішно бомбардували советські аеродроми.

Також в районі навколо Москви, як і на північній схід від озера Ільмень, ворог мав значні втрати внаслідок атак німецьких бомбардувальників.

У Північній Африці тривають бомбардувальницькі удари та італійські пікіруючі бомбардувальники успішно обстрілювали англійські транспортні колони і лінійні зенітної артилерії. Німецькі винишувачі збили під Тобруком 3 ворожих літаків.

Відродження

До праці на рідній ниві стали вірні сини українського народу

Більшовицькі блазні—комісари Талалаївського району, відірвані з теплих місць від українського народу, винесли на станції і в селах варварський погром. Комісарам не жаль було народного добра, бо вони паразитично споживали те добро, а нарід жив надгодою, ходив обдертим, виснаженим.

Протягом доби в селіш рідні сини й набої, протягом тижня горіли оселі, горів хліб. Звіти витягалися худоба, вивозилися багатства, а темні люди чинили дикий грабів.

Так поведили себе в останні дні життя виступили Остапенки, Зайченки та інші. Ці будівельники шістьа аробили в Талалаївщині руйнування.

Але прийшла довіда на Армію Великого Германського Народу, й принесла волю Українському Народу, зміла комуністичне панування. Повний сердечної відданості до Германського Народу, наш нарід взявся до будівництва великого життя. Не зважаючи на тяжкі умови, в Талалаївському районі зібрано весь хліб і коренеплоди. Багато

Життя українського народу відроджується. Великі його творчі здібності розквітають. Як це радісно! Хочеться жити й працювати на користь своєму краю—Україні, на користь нашому народові—Германії.

До праці на рідній ниві стали чудові сини українського народу, які виявляють з перших днів творчі здібності. Такими людьми а виявляються сільські старости й писарі, сотські й десятицькі. Велике діло лягає ці скромні люди. Коли говоримо про таких людей, то відразу згадуємо наших друзів—старосту В. Бубнів—Литвиненка А. Ф., з Мокіївки—Линника М., з Талалаївки—Роя І. Т., з Галки—Гачка, багатьох щирих синів українського народу.

Талалаївчани будуть щадно викривати сталінських чорних круків. Ми не здригаємось, коли їх бачимо на шибениці, і нарідам дошле на страту тих негідників, що спробують протиляти Германській Армії й звільненню українського народу від решток жидівсько-комуністичної зграї. Досять вже ми її терпіли!

Рік І. Г.

ДАМО ТРИ З ПОЛОВИНОЮ МІЛЬЙОНИ ЦЕГЛИ

До Роменської цегельні (бувши „Будівельник“) приходять по цеглу не тільки роменчани, а й з Бобринки, Оксютинців, Житного та інших сіл.

Великий попит на цеглу завод задовольняє повністю. Уже за 2½ місяці роботи продано 300 000 штук будівельної цегли. Ми допомагаємо перевозити куплену цеглу. Уже завезено покупцям 70000 цеглин. Крім продажу і перевезення, громадянам даються поради, як будувати печі, труби і т. п.

У с. Погожа Криниця

Хліб на полях увесь заскитований. Майже кожен день гуде молотарка. З бригадних дворів щоразу виїжджають підводи, возять гній на поля, інші вкривають гноем плантації м'яти на зиму. Люди не сидять склавши руки.

Нещодавно в селі відбулися збори. Перед громадою читали постанову Роменського Бургомістра. На зборах було твердо вирішено поставити пильну сторожу біля скірт, не дати жодної змоги людині близьким чи далеким заплити їх. Уже стоять вартові. Ніхто не зможе порушити спокій і мирну працю, яку забезпечила нам Германська Армія.

І. Криницький.

Працюючи, цегельня відбудується. Зовсім недавно закінчили ремонтувати приміщення для зберігання сирцю в зимовий час.

Багато ще треба зробити. Частина механізмів потребує відновлення; приміщення для робітників треба ремонтувати; цегельню забезпечити паливом.

За сезон 1942 року маємо виробити три з половиною мільйони якісної цегли. Це план, але він буде виконаний.

Ю. К.

На мебльово-тарпій фабриці

Кінчилося рабство. Разом з багатьма іншими підприємствами розпочала військову роботу і мебльово-тарпій фабрика, яка виготовляла столарські та бондарські вироби.

Особливо великий попит на діжки, балії, лоханки виробляється також тарпій для махорки.

Нерідко розгін робіт гальмує нестача матеріалів. Николі бракує електроенергії. Та все ж не мало виконано роботи. Робітники з завзяттям взяли до праці, плани фабрики окремі замовлення завжди виконуються.

Качур Я.

Виправлення

У нашій газеті, від 16 грудня, № 7, в статті агронома Запорозького району „Засипати і підготувати насіння до посіву“, з провіни Редакції трапилося неточність. Другу колонку згорі салі читати так:

РЕДАГУЄ РЕДАКЦИНА КОЛЕГІЯ.

КУПУЮ ФОТО-МАТЕРІАЛИ:

пластинки, папір, хемікати в необмеженій кількості. Цини—за згодою.

Звертатись: місто Ромен, вулиця Шавченка, № 3. ФОТОГРАФІЯ ІВКО, Д. Й.

ХТО БЕРЕЖЕ СВОГО КОНЯ — ЗАЇЗДИТЬ У ЗАЇЗДНИЙ ДВІР

по Глинській вулиці, № 5 (бувш. Сельбуд).

При дворі є буфет з холодними й гарячими закусками. Приміщення чисті, електрифіковані, теплі, на підлозі.

Платня за ніч: з чоловіка—5 крб., за коня—5 крб.

Відкрита майстерня лимарських виробів.

Приймаються замовлення від когоспів та окремих осіб на поладження старої і виготовлення нової збруї. Замовлення виконуються з матеріалу заможців.

Школу для поладження збруї, як виняткову так і сирову, приймає майстерня в необмеженій кількості.

Адреса майстерні: м. Ромен, вул. Закарпатна, № 1.

3-3.

ЗАБУДІЛІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ:

Особову посвідку Ткаченка Йосипа Васильовича, мешканця села Оксютинців.

Особову посвідку Ткаченка Олександра Макаровича, мешканця села Оксютинців.

ВІДРОДЖЕННЯ

Орган Роменського Магістрату

№ 9.

24 грудня, 1941 року. Виходить у вівторок та в п'ятницю.

Рік видання I.

AN DIE DEUTSCHE WEHRMACHT

Morgen ist das große Fest—Christi Geburt. Wir begrüßen Sie freundlichst zum Heiligen Weihnachtsfeste, teuerste Freunde, unsere ruhmvollen Befreier, tapferste und kühnste Ritter des deutschen Volkes!

Wir, Ukrainer, befanden uns lange Jahre in schwerer und schrecklicher Sklaverei. Wir wurden durch Hunger gequält, wir wurden verhöhnt, viele von uns wurden in ferne Konzentrations-

lager geschickt, viele wurden erschossen. Uns wurde der Name „Gott“ zu nennen verboten. Sie haben uns gerettet.

Wir, Ukrainer, sind Ihnen herzlich dankbar dafür. Mit den besten Gefühlen zu Ihnen, mit unaussprechlicher Freude können wir nach langer Sklaverei Weihnachten feiern.

Ewiger Ruhm und Heil dem deutschen Volke! Viele und glückliche Jahre seinem geliebten Führer ADOLF HITLER!

Завтра велике свято—Народження Христа. Вітаємо Вас, найдорожчі друзі, славіні визволителі наші, найхоробіші, відважні лицарі Великого Німецького Народу, з Святим Різдом!

Довгі роки ми, українці, були у тяжкому, жахливому поневоленні.

Нас душили голодом.

Над нами глумились.

Нас розстрілювали, засилали в далекі табори.

Нам забороняли згадувати ім'я Бога.

Ви нас врятували. На віки вічні слава Вам і щира душевна подяка від українців.

З найкращими почуттями до Вас, з невимовно радістю відсвяткуємо й ми перше Різдво Христове після довгої неволі.

Слава Німецькому Народові!

Довгих і щасливих літ його незрівняному Вождеві Адольфу Гітлеру!

Повідомлення Головного Командування Німецьких збройних сил по радіо

Німецьке Верховне Командування від 22 грудня повідомляє:

На середньому секторі Східного фронту багаторазові атаки більшовиків відбиті з великими втратами для них.

Звернення по радіо до українського народу

Казахська республіка в своїй просторості, Розміром своїм вона дорівнює Західній Європі. На її території при більшовиках відкрито багато копалин: вугілля, руд, великі запаси нафти.

Для побудови шахт і видобутку копалин потрібно було багато людей.

Казахи являють собою відсталу національність, підлику, що займається в більшості кочовим життям. Отже, казахи не могли задовольнити вимог більшовиків, які почали будувати великі підприємства на території Казахстану.

І ось почалося розкуркулювання українців, позалісь арешти органами НКВС, тисячі крадих ді-

Німецьке Верховне Командування від 21 грудня повідомляє:

Бой на середньому відтинку фронту відбуваються з меншою завзятістю. Повторні атаки більшовиків відбиті з великими втратами для них.

Звернення по радіо до українського народу

Німецька авіація продовжує знищувати літаки ворожої авіації. Від 13 по 19 грудня 1941 року знищено 81 літак. Німецькі втрати—18 літаків.

БЕРЛІН. Бой на середньому фронті були тяжкими через погані кліматичні умови. Німецькі війська займають крайні позиції для зимової стоянки. Більшовики ж при цьому продовжують атакувати німецькі позиції, виставляючи велику кількість людей. Але ці атаки, не дивлячись на 20—25° мороз, відбиваються успішно. Більшовики несуть великі втрати живою силою та матеріалами.

Пора вже впорядкувати справу з розглядом скарг і заяв

Кожного дня до Магістратури, Прокуратури, Оксютинського бюро йдуть сотні людей зі скаргами та заявами, щоб там справедливо вирішили їхні скарги, задовольнили їхні потреби і встановили законні людські права, грубо порушені жидо-більшовиками.

Велика кількість прохачів—це „яким“ природне явище, бо як тепер уже встановлено, більше 50% населення потеріли від кривд більшовизму.

У того беззаконно відігнано в другий спробою все майно за непосильні й беззаконні податки, в третій померли за засудження родина в четвертого в 1933 році померли від штучно влаштованого більшовиками голоду батьки й закінчили без хука хліба й спирту, та п'ятого відігнано хліб, одягу, худоби і т. д. і т. п. Ліше Роменський агропункт за листопад місяць одержав понад 1000 скарг і заяв, з яких до 900 заяв задовольнено і видано потерпілим більш 300 голів свиней, до 100 голів рогатої худоби,

до 60 голів овець та до 50 ц. зерна та зерновиходів.

Не менше скарг та заяв одержано й розглянуто в Бургомістра, в Прокуратурі, а також в Окр. с. г. бюро.

Поруч з цілком законними і справедливими скаргами та заявами є випадки, й непоодинокі, коли окремі громадяни намагаються висвітлювати факти невірні, з однією лише метою: одержати за всяку ціну допомогу, не маючи ніяких прав на неї. Окремі громадяни доводять до того, що одержавши допомогу від Бургомістра, потім йдуть до Агропункту, чи до Прокуратури й одержують там допомогу вдруге.

Отже, щоб не дати можливість одержувати окремих особам незаконну допомогу та забезпечити правдиве вирішення скарг і заяв населення, потрібно:

1. Всі заяви та скарги подавати на селі старості колгоспу, який, зі своїми висновками та висновками старости села, подає ці заяви на розгляд Агропункту, а після розгляду заяв Упов-

новаженням Німецького Командування, одержує від Агропункту листовну відповідь, яку і вручає скаржнику.

2. В тому разі, коли скаржник незадовольнений вирішенням його скарги чи заяви, він подає заяву до Бургомістра через старосту колгоспу.

Такий порядок повинен бути встановлений для всіх заяв і скарг у справі матеріальних чи майнових надання допомоги, видача на трудові, видача різних компенсацій, повернення колгоспних будівель, видача паїв тощо. Шкож торкається скарг та заяв які стосуються окремих господарств, то треба такі заяви й скарги з висновками старости сіл подавати до Прокуратури.

За такої системи зможуть своєчасно й правильно вирішуватись скарги й заяви й не буде потреби сотням людей ходити з сіл у місто до Магістрату чи Агропункту.

Г. Вовкогон.

Друкарня Роменського Магістрату, № 355

Ціна одного прим. 20 коп.

Morgen ist das grosse Fest—Christi Geburt.

Завтра велике свято—Народження Христа.

НАКАЗ № 12

Уповноваженого Германського Командування—Керівника Роменського округового с.-г. бюро від 17 грудня 1941 року.

§ 1.

В зв'язку з відкриттям навчання в школах по округу, останні потребують ремонту як біжучого, так і капітального, щоб провадити в нормальних умовах навчання дітей.

Для цього потрібна відповідна кількість столярів, теслярів та каменярів, які можуть бути виділені із загальних дворів села.

Одноразово відмічаю, що олійні та овоче-баштанні культури по господарствах не в належному стані.

Заготівля шовковичних коконів не провадиться.

Виходячи з цього, НАКАЗУЮ:

§ 2.

Використовування із загальних дворів села на ремонт шкіл столярів, теслярів та каменярів дозволяю провадити за грошову плату по цінах в залежності від виконання робіт. Категорично забороняю будькому провадити оплату за роботу, що буде провадитись поза господарством, за рахунок трудоднів загальних дворів. Контроль покладаю на головних агрономів агропунктів та агрономів по участках.

§ 3.

Головним агрономам агропунктів негайно зобов'язати агрономів участкових та старост загальних дворів—провести уборку, обмолот всіх олійних культур

(рижій, рапс, коноплі, льон і соняшник). Забезпечити гарним насінням посівний фонд, решту і некондиційне насіння здати на пристанційні пункти Заготзерно—Ромен, Білівід, Талалаївка і Блотниця.

Строк закінчення 15-1-1942 року.

§ 4.

Зобов'язую головних агрономів агропунктів негайно зобов'язати участкових агрономів та старост загальних дворів зробити заготовку насіння овочевих культур на 1942 р. по кожному загальному двору—капусти ранньої і пізньої, огірків, помідорів, буряків, моркви столової, і кормової та кропу на площі більшій, ніж висівалось в 1941 році. Строк виконання—до 15-1-1942 року.

Одноразово підготувати парникове господарство. Заложити парники 1-й—1942 р. для вигонки в парниках різної зелені-овочів: цибулі на перо, редиски, а особливо огірків—сорт Кулінкампа, в'язниківські та берлізовські, для забезпечення ранніми огірками та редискою ринку й торговельної мережі міста.

§ 5.

Головним агрономам агропунктів зобов'язати агрономів участків та старост загальних дворів негайно повести заготовку шовковичних коконів та здати їх

в Ромен, повий базар,—приймний пункт на рампі був. Укрторгплодоовоч—строк до 15-1-1942 р.

§ 6.

Відмічаю, що картопля в більшості загальних дворів схороняється в хаотичному стані та на заготпункти завозиться помороженою.

Недригайлівський Плодо-завод, по відомостях, не придатний до переробки по технічній оснащеності.

Одноразово застерігаю про несприятливі кліматичні умови, особливо для озимих культур, на що треба звернути серйозну увагу. Тепер же організувати снігозатримання. Зобов'язую головних агрономів агропунктів, агрономів участків та старост загальних дворів картоплю узяти під особливий нагляд. Не допускати псування та підморожування. Виявляти буде притягати до відповідальності.

Зберегти в кожному загальному дворі та земгоспах посадочний матеріал на весну 1942 р. гарної якості на площу в півтора рази більше ніж в 1941 році. Зняти з заготівлі Недригайлівський Плодозавод. Господарства, що були прикріплені, лишок картоплі здають прийомним точкам Торгвідділу.

Уповноважений Германського Командування—Керівник с.-г. відділу Оберлейтенант ЛАМСЦІС.

УКРАЇНЦІ!

Більшовизм на протязі 23-річного панування ніс вам тільки злидні та переслідування. Тепер він хоче вас знищити. Тому він зруйнував фабрики, тому він запалив запаси, тому він спричинив безглузді спустошення, перетворивши країну в пустелю, а вас примусив терпіти голод.

Це зробили радянські владарі, хоч вони знали, що цим вони не могли вплинути на те, щоб війна велась на їхню користь.

Вони хотіли вам пошкодити, і вони пошкодили: зруйновані фабрики, спустошені поля, знищені запаси не можуть вас прогодувати.

Але вам буде подана допомога. Справедливий розподіл харчів повинен вас захищати від голоду. Кожен громадянин повинен одержати свою долю; селяни ж самі собі допоможуть.

Розподіл буде провадитись через ваші управління, які щотижня будуть повідомляти вас про розмір пайка. При цьому, цілком зрозуміло, що одержує більше той, хто працює, а не той, хто нічого не робить.

Українці! Ведіть економно своє господарство і не витрачайте марно своїх харчів, борітесь з партизанами, які хочать забрати у вас те, що залишилось.

КВІТИ МОЛОДІ!

(З приводу виступу Роменського Молодняцького Товариства співу, танку та художнього слова. -XII—41 р.)

Розбіглись полотнища завіс. У вічі бризнуло квітчасте національне вбрання нашої рідної української молоді.

Ось вона, наша молодь. Це на цю молодь покладатись велике завдання стати провідником затискуваної більшовицько-жидівською владою української культури, пісні, танку, художнього слова.

Ця молодь відкинула геть все, що прищеплювалось вихованням жидівського комсомолу з його провідною ідеєю „інтернаціоналізму“, а насправді—з ідеєю підняття жидівства, затоптання української нації.

Перша хвиля співу відбилась далеко в глибині серця; колядки навернули до спогадів про далеке, але рідне минуле.

Тісно почуттям в грудях, болить серце, брешуть слюзи, а молодь співає все нових і нових пісень.

Пісня межує з танком, з декламацією...

Танок—це літ барвистих метеликів, гойдання блакитних волошок, ромашок; спів—це голос нашої неньки-України з тихим шелестінням колосків жита, вишневого садочку, з піснею

соловейка та жайворонка, з дужим гомонієм нашого Дніпра; наша декламація—це слово гарне, яке вправлялося в жидівського поневоленця і зараз на всю Україну промовляє правду.

Не будемо писати про окремих виконавців, а скажемо за всіх разом—хочеться обняти, розцілувати вас, прекрасну молодь України, і сказати на весь голос: „Дуже добре, мої голубята!“

Німецькі воїни аплодують від щирого серця. Вони теж радіють за відродження української молоді, бо вони й прибули на Україну з метою визволення її, з метою визволення української культури з жидівсько-більшовицьких лабет.

Звісно, ще є деякі недоліки у виконавців, але та воля, яка відчувається у кожному їх русі, погляді, акорді, те бажання працювати щиро, віддано на користь українському нарсдові, на зміцнення дружби з німецьким народом, подолання всієї труднощі і неволі.

Бажаємо успіху у вашій творчій роботі, наша молодь—квіти молоді!

В. Ржевський.

Виправити „мічуринство“

Як і в усі галузі нашого повсякденного життя, так і в садівництві, більшовицька влада встигла внести багато такого, від чого ми мусимо негайно очищатися, бо одержана спадщина дасть лише шкоду. Я хочу сказати декілька слів про заведення в садівництво мічуринських сортів.

Заслуги Мічурина ми представляємо при ньому, хоч не стільки в них справжнього діла, як було галасу. „Мічурин—це гордість, якої часто приходить стидитися“,—так сказав один із українських вчених. Пройшли, які засіли на „мічуринстві“, тільки пожирали народні кошти, організовуючи всякі мічуринські небилиці. Нарешті, довели до того, що слово „мічуринство“ стало політичним. Боронь Боже було кому критично поставитись до справи „мічуринства“!

Автор цієї статті в 1932 році очолював експедиції обслідування „мічуринсь-

ких“ сортів на Україні. Матеріали обслідування дали такі результати, що їх не дозволено було опублікувати. Тоді було виявлено, що всі мічуринські сорти на Україні ростуть і родять дуже погано, погані на смак, за виключенням лише 2—3 сортів яблук („Слав'янка“, „Канділь“, „Китайка“).

Дехто з чесних садоводів осмілився тоді одверто виступити проти примусового масового введення мічуринських сортів у сади України. Але пануюча зграя бандитів оголосила цих людей шкідниками і багатьох з них знищила фізично, а інших закинула до в'язниць. Одночасно було видано наказ втілювати переважно мічуринські сорти і на Україні. Не розум, не господарські розрахунки брали тут перевагу, а політичне безглуздя.

Частина садів та розсадників Роменщини теж засмічена цими сортами. Те-

пер ще є змога легко виправити цю хибу. А саме: перепривити весною дерева мічуринських сортів доброякісними, вивіреними в місцевих умовах, сортами, яких у нас на Роменщині є дуже багато. Роменське яблуко „Закоритне“ добре відоме в Америці, і йде там під назвою „Закоритне із Ромна“. Наше яблуко „Продівське“ має гарні промислові властивості, але виведене із асортименту тому, що рекомендоване „шкідником і ворогом народу“ професором Смиреном. Наша груша „Олександрівка“ займає одно із перших місць в технології плодів.

Окружне с.-г. бюро мусить подбати про те, аби надалі із розсадників не поширювалось сміття, а відновлювались старі рентабельні сорти, добре випробувані і пристосовані до наших кліматичних умов.

Вчений садовод

І. Жуманко.

Друкарня Роменського Магістрату, № 424.

Об'ява

Про обов'язкову реєстрацію безробітних

Для обліку безробітного населення всі робітники і службовці чоловічої та жіночої статі, не жидівського походження, від 14 до 50 років, коли вони не мають постійної роботи, повинні реєструватися на біржі праці (Суздальська, № 2) з 2-го січня 1942 року в такі числа:

Особа з початковою літерою їхнього прізвища		Ч и с л а	
Від А до Д		у п'ятницю	2 січня 1942 р.
„ Е „ И		„ суботу	3 „
„ І „ Л		„ понеділок	5 „
„ М „ Р		„ вівторок	6 „
„ С „ Х		„ середу	7 „
„ Ц „ Я		„ четвер	8 „

Хто не з'явиться в точно означений час для реєстрації, той буде покараний.

При реєстрації треба мати довідку про роботу і паспорт.

Ромен, 27-XII—1941 року.

Місцевий Командант.

Редагує Редакційна колегія.

Ціна одного прим. 20 коп.